אי נמי דטענו כלים וקרקעות –

Another option is that he claimed utensils and land

OVERVIEW

The גמרא explains that we need a לימוד to exclude קרקע from שבועת מוב"מ (even though it is הילך), in a case where the מוב"מ admitted to owing the כלים (which is not הילך) and denied owing the קרקע. The פסוק teaches us that even though ordinarily in such a case one would swear; however here since he is denying קרקע there is no שבועה. Our תוספות derives a ruling from this גמרא.

- מהכא משמע 1 דטענו חטין ושעורים והודה באחד מהן דחייב

It seems from the גמרא here that if the claim was for wheat and barely and the defendant admitted to owing only one of them; that the defendant will be הייב in a שבועת מוב"מ

- ²דדוקא כלים וקרקעות פטור הא חטיו ושעורים חייב

For only by מוב"מ פטור is the מוב"מ פטור if he admitted to owing either of them (since אין נשבעין על הקרקעות); **however** in the similar case of ושעורין he is חייב.

וכן סברי שמואל ורבי יוחנן לחד לישנא³ פרק שבועת הדיינין (שבועות דף מ,א): And this is also the view of שמואל and of ר' יוחנן according to one opinion in פרק שבועת הדיינין.

SUMMARY

There is a מוב"מ if the מוב"מ admits to one item and denies another.

THINKING IT OVER

- 1. Why would פטור בחטין וכפר בחטין פטור from a שבועה מוב"מ?
- 2. How can שבועה a חייב is טענו חטים ושעורים וכו'; the proof is only from the א"ג, but not from the first answer!

 $^{^1}$ There is no proof however from the משנה itself, where it says הודה בכלים וכפר בקרקעות, for it could be that the משנה wants to teach us the rule of זוקקין (see מהר"ם מהר"ם מחל and the מהר in משבועות מ,ב in מבועות מ,ב

 $^{^2}$ If the ruling would be that if the מוב"מ admitted to one of two separate items he is פטור משבועה, then the question still remains that we do not need a פסוק to exempt from a שבועה in a case of הודה בכלים וכפר , since they are two separate items. This proves that even by two items there is a היוב שבועה, unless one of these items is קרקע, where he is exempt because of the לימוד from a כופו"כ.

 $^{^3}$ The term א לחד לישנא is referring to ר' יוחנן (see there on the 'עמוד ב' that אמוראי נינהו וכו'); however according to שמואל all agree that he is חייב.